

1.—El desenrotllament ràpid de l'anestèsia sense fenòmens d'exitació o amb fenòmens molt lleugers de la mateixa. No és un fet estrany que pugui ja practicar-se l'insició de la pell un minut després d'haver començat l'inspiració d'acetilè.

2.—La supressió del dolor en un grau suficient en tots els casos, àdhuc en les grans operacions, sense necessitat d'altres mitjans auxiliars (èter, morfina).

3.—L'inocuitat del procediment. Fins ara (entre uns 10.000 casos), no s'ha observat cap cas de defunció, ni cap accident greu en el curs de l'anestèsia amb acetilè, que puguin imputar-se a aquest anestèsic, i, en particular, no es produeix asfíxia ni trastorns circulatoris. S'ha cridat l'atenció sobre la color rosada de la cara de l'operat, tal com no s'observa en les restants formes de l'anestèsia. L'anestèsia produïda per l'acetilè és perfectament suportada, àdhuc en el cas que hagi durat un temps llarg així *Gauss* ha citat el cas d'una malalta, que va ésser mantinguda, per raó d'una operació molt difícil, en una anestèsia acetilènica profunda durant quatre hores i quaranta sis minuts sense interrupció; aquesta dona va despertar-se pocs minuts després d'haver retirat la mascareta, i no va presentar més tard els més petits efectes de la llarga anestèsia. Constitueix, com ja es compren, una conducció d'aquest procediment, l'ús d'acetilè puríssim, i, si en aquesta matèria no hem observat cap trastorn, constitueix això un gros mèrit de la fàbrica de productes químics *Boehringer* de Nieder-Ingelheima Rh. que ha introduït en el mercat, amb el nom de «Narcyleno», un acetilè curosament purificat i comprovat continuament.

4.—La rapidesa amb la qual l'operat es desperta del seu estat anestèsic. La consciència reapareix moltes vegades una volta passats els primers minuts després de la interrupció de l'administració del gas, a tot tardar després de cinc minuts.

5.—La manca d'efectes secundaris. Els vòmits postanestèsics són molt més rars que en les altres formes d'anestèsia per inhalació, i, si arriben a produir-se, ho fan generalment mentre l'operat es desperta. El basqueig continuat, les cefalàlgies del mateix caràcter, etc. són tan agens a aquest procediment com els efectes secundaris greus, les alteracions cardíques, hepàtiques i renals, i les complicacions pulmonars tan temudes després de l'anestèsia etèrea.

6.—La possibilitat d'utilitzar aquest mètode

en els trastorns patològics i en els estats que exclueixen la narcosi general, o un o altre dels agents que s'empleen per la mateixa, com per exemple, els primers temps de la vida i la vellesa avançada, les afeccions valvulars del cor, l'anèmia, la caquèxia greu, la bronquitis, la tuberculosi pulmonar, la malaltia de Basedow, la diabetes i el xoc traumàtic.

L'anestèsia amb acetilè—oxígen sembla ésser especialment apropiada, segons les observacions publicades per *Haselhorst* i *Behrendt*, per a calmar els dolors en el part normal. Les concentracions molt baixes d'acetilè (als volts de 10 per 100) suprimeixen els dolors del part, sense pertubar la consciència, ni, per tant, la col·laboració de la partera. No es produeix tampoc una atenuació de l'intensitat de les contraccions, sinó que, contràriament, moltes vegades, sota l'acció d'aquestes baixes concentracions d'acetilè, l'intensitat de les contraccions experimenta un marcat augment. Durant el període d'expulsió, s'augmenta quelcom la concentració de la mescla anestèsica, i sols al final, al dependre's el cap, o quan cal practicar una intervenció operatòria, s'administra la concentració capaç de produir l'anestèsia completa, amb la qual cosa es suprimeixen d'una manera desitjable l'acció de la premsa abdominal i l'intensitat de les contraccions. Cap dels dos autors esmentats ha observat cap acció nociva sobre la mare o el fetus, sinó que, al contrari, en les dones que havien perdut quantitats considerables de sang i el cor de les quals estava debilitat, s'ha observat que la circulació experimentava una acció favorable. L'opinió de les mares i especialment de les plúripères és molt favorable a aquest mètode quasi sense excepció.

En general, el nou mètode sembla ésser cridat, si no a substituir els mètodes d'anestèsia fins avui empleats, al menys a limitar en una proporció considerable l'ús del cloroform i de l'èter amb els seus greus inconvenients. Com que en l'empreament de l'acetilè els efectes secundaris són poc menys que nuls absolutament, s'emplearà aquest procediment anestèsic en moltes circumstàncies en les quals fins ara, per motius extrínsecs (per exemple, en la pràctica ambulatoria) es donava la preferència als mètodes d'anestèsia local. Finalment, l'escàs perill que ofereix el procediment amb acetilè-oxígen per a la mare i per a el fetus, li assegura un lloc important en la clínica obstètrica.